

Forslag

til

Lov om ændring af lov om en sukkerordning.

(Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber).

Fremsat den 17. marts 1972 af *handelsministeren*.

I lov nr. 135 af 29. marts 1950 om en sukkerordning som ændret ved § 50 i lov nr. 213 af 4. juni 1965 ophæves §§ 3-8 med virk-

ning en måned efter Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved Danmarks indtræden i De europæiske Fællesskaber vil det ikke være muligt at opretholde de beføjelser, der ved lov nr. 135 af 29. marts 1950 om en sukkerordning er tillagt handelsministeren til at fastsætte størrelsen af sukkerroearealerne (§ 3), priserne på sukkerroer (§ 4), priserne på sukker (§§ 5, 7 og 8) samt til at regulere ind- og udførsel af sukker og sirup (§ 6).

Dette ligger dels i de generelle bestemmelser i Romtraktatens artikel 30-34 om afvikling af de kvantitative restriktioner mellem medlemsstaterne, dels i at der ved forordning nr. 1009/67 af 18. december 1967 og en række senere forordninger er fastlagt en sukkerordning, efter hvilken sukkerproduktionen begrænses ved produktionskvoter for hvert enkelt medlemsland, og priserne på sukker reguleres ved indikativ-, tærskel- og interventions-

priser. Priser og salgsbetingelser for roer til sukkerproduktion fastsættes ligeledes af fællesmarkedsorganerne. Ved indførsel af sukker fra tredielande opkræves der importafgifter, og ved udførsel af sukker til tredielande kan der ydes eksportrestituti-on. I perioder, hvor sukkerprisen på verdensmarkedet ligger højere end fællesmarkedets tærskelpris, opkræves der afgift ved eksport, og der kan under disse omstændigheder ydes tilskud til indførsel af sukker. Ved indførsel og udførsel af varer, til hvis fremstilling der anvendes sukker, opkræves der importafgifter, henholdsvis ydes der eksporttilskud under hensyntagen til den mængde sukker, der er medgået til fremstillingen af de nævnte varer, og forskellen mellem verdensmarkedsprisen og tærskelprisen på sukker.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

Gældende formulering.

§ 1. Ved sukker forstås i denne lov roe- og rørsukker i enhver form, uraffineret og raffineret, og ved sirup forstås enhver opløsning af roe- eller rørsukker, også med indhold af andre sukkerarter.

§ 2. Fremstilling og raffinering af sukker må kun finde sted i henhold til en af ministeren for handel, industri og søfart på nærmere fastsatte vilkår meddelt tilladelse. Sådant tilladelse udkræves ligeledes til fremstilling af sukkersaft.

Tilladelse kan gives for perioder på ikke over 10 år.

Fabrikkernes kapitalforhold og selskabsretlige organisation iøvrigt skal godkendes af ministeren for handel, industri- og søfart.

Forsåvidt det af hensyn til tilvejebringelsen af den for fabrikkerne nødvendige kapital eller af hensyn til ordningens gennemførelse iøvrigt skønnes påkrævet, kan ministeren for handel, industri og søfart tillade, at fabrikkerne fraviger bestemmelserne i lov nr. 123 af 15. april 1930 om aktieselskaber og lov nr. 463 af 30. november 1948 om udbyttebegrænsning m. v.

§ 3. Ministeren for handel, industri og søfart kan fastsætte størrelsen af de arealer, der efter aftale mellem roedyrkerne og fabrikkerne anvendes til dyrkning af roer med fremstilling af sukker for øje.

§ 4. Den pris, der af fabrikkerne vil være at betale roedyrkerne for leverede roer, fastsættes årligt af ministeren for handel, industri og søfart efter indstilling fra det i § 9 omhandlede tilsyn og efter forhandling med det i § 10 omhandlede rigsdagsudvalg.

For sukkerkampagnen 1950-51 fastsættes roeprisen uanset foranstående bestemmelser til 5 kr. 71 øre pr. 100 kg leverede roer. I tilfælde af stigning i udgifterne til arbejdskraft kan denne pris efter nærmere bestemmelse af ministeren for handel, industri og søfart forhøjes tilsvarende. Forsåvidt det tegnede

Forslaget.

§ 1. Ved sukker forstås i denne lov roe- og rørsukker i enhver form, uraffineret og raffineret, og ved sirup forstås enhver opløsning af roe- eller rørsukker, også med indhold af andre sukkerarter.

§ 2. Fremstilling og raffinering af sukker må kun finde sted i henhold til en af ministeren for handel, industri og søfart på nærmere fastsatte vilkår meddelt tilladelse. Sådant tilladelse udkræves ligeledes til fremstilling af sukkersaft.

Tilladelse kan gives for perioder på ikke over 10 år.

Fabrikkernes kapitalforhold og selskabsretlige organisation iøvrigt skal godkendes af ministeren for handel, industri og søfart.

Forsåvidt det af hensyn til tilvejebringelsen af den for fabrikkerne nødvendige kapital eller af hensyn til ordningens gennemførelse iøvrigt skønnes påkrævet, kan ministeren for handel, industri og søfart tillade, at fabrikkerne fraviger bestemmelserne i lov nr. 123 af 15. april 1930 om aktieselskaber og lov nr. 463 af 30. november 1948 om udbyttebegrænsning m. v.

§ 3. Ministeren for handel, industri og søfart kan fastsætte størrelsen af de arealer, der efter aftale mellem roedyrkerne og fabrikkerne anvendes til dyrkning af roer med fremstilling af sukker for øje.

§ 4. Den pris, der af fabrikkerne vil være at betale roedyrkerne for leverede roer, fastsættes årligt af ministeren for handel, industri og søfart efter indstilling fra det i § 9 omhandlede tilsyn og efter forhandling med det i § 10 omhandlede rigsdagsudvalg.

Gældende formulering.

areal overstiger 35.000 ha, betales der et tillæg på 10 øre pr. 100 kg; forsåvidt det tegnede areal overstiger 37.000 ha, forhøjes tillægget til 20 øre pr. 100 kg; forsåvidt det tegnede areal overstiger 39.000 ha, forhøjes tillægget til 25 øre pr. 100 kg. For hver forøgelse af det tegnede areal med fulde 100 ha udover 39.000 ha forhøjes tillægget med 5 øre pr. 100 kg indtil 50 øre pr. 100 kg for et tegnet areal på over 44.000 ha. Herudover betaler fabrikkerne dyrkerne et tillæg på 30 øre pr. 100 kg som tilskud til dækning af fragtudgifter.

§ 5. Den pris, der af fabrikkerne vil være at notere pr. kg melis, fastsættes af ministeren for handel, industri og søfart efter indstilling fra det i § 9 omhandlede tilsyn og efter forhandling med det i § 10 nævnte rigsdagsudvalg.

§ 6. Til ind- og udførsel af sukker og sirup udkræves tilladelse af ministeren for handel, industri og søfart.

§ 7. Ministeren for handel, industri og søfart bemyndiges til at fastsætte engrosprisen for indført sukker og om fornødent de betingelser, under hvilke indenlandsk roesukker skal afleveres til raffinering, samt detailprisen på sukker.

§ 8. Ministeren for handel, industri og søfart kan foreskrive, at eksporterende industrier, i hvis produktion sukker indgår som materiale, til fremstilling af deres eksportvarer skal kunne købe sukker til en pris, der afviger fra den i henhold til § 5 noterede, og som fastsættes under hensyntagen til priserne for sukker i den internationale handel. Det samme gælder industrier, der fremstiller varer til forbrug her i landet, forsåvidt sukker indgår som materiale i et sådant omfang, at sukkerprisen er af betydning i konkurrencen med udenlandske varer af samme eller tilsvarende art.

Ministeren for handel, industri og søfart afgør endeligt, hvilke industrier der omfattes af bestemmelserne i nærværende paragraf.

Forslaget.

§ 5. — — —

§ 6. — — —

§ 7. — — —

§ 8. — — —

Gældende formulering.

§ 9. Til bistand for ministeren for handel, industri og søfart ved gennemførelsen af nærværende lov og ved tilsynet med overholdelsen og virkningen af den ved loven indførte ordning nedsættes af ministeren et tilsyn bestående af 1 formand og 4 medlemmer, således at tilsynet kommer til at omfatte juridisk, nationaløkonomisk, regnskabsmæssig og teknisk kundskab samt kendskab til arbejdsforhold og dyrkningsforhold.

De med tilsynet og lovens gennemførelse og administrationen iøvrigt forbundne udgifter afholdes af de fabrikker, til hvilke tilladelse gives i medfør af § 2, i forhold til deres produktion af sukker.

§ 10. Der nedsættes af rigsdagen et udvalg på 15 medlemmer, som vælges efter reglerne i grundlovens § 45. Det påhviler ministeren for handel, industri og søfart at holde udvalget underrettet om alle mere betydende forhold vedrørende sukkerordningen, ligesom udvalget gennem ministeren kan indhente oplysninger om lovens administration. Når rigsdagen ikke er samlet, varetages de opgaver, som er henlagt til det omhandlede udvalg, af det under rigsdagens seneste samling nedsatte udvalg.

§ 11. Overtrædelse af denne lov eller de i medfør af samme udfærdigede tilladelser og trufne bestemmelser straffes med bøder. Bøderne tilfalder statskassen. Udbytte, der indvindes ved handlinger, som er i strid med bestemmelserne i denne lov eller de i medfør af denne udfærdigede tilladelser og trufne bestemmelser, kan ved dom inddrages i statskassen, ligesom den, der findes skyldig i sådan forseelse, ved dom kan frakendes ret til at drive næring.

§ 12. Denne lov træder i kraft den 1. maj 1950. Samtidig ophæves lov nr. 110 af 23. marts 1948 om en midlertidig sukkerordning, jfr. lov nr. 84 af 10. marts 1949.

Opgørelse af fabrikkernes mellemværende med staten (sukkerfonden) pr. 1. oktober 1950 finder dog sted i overensstemmelse med de hidtil gældende regler.

Forslaget.

§ 9. Til bistand for ministeren for handel, industri og søfart ved gennemførelsen af nærværende lov og ved tilsynet med overholdelsen og virkningen af den ved loven indførte ordning nedsættes af ministeren et tilsyn bestående af 1 formand og 4 medlemmer, således at tilsynet kommer til at omfatte juridisk, nationaløkonomisk, regnskabsmæssig og teknisk kundskab samt kendskab til arbejdsforhold og dyrkningsforhold.

De med tilsynet og lovens gennemførelse og administrationen iøvrigt forbundne udgifter afholdes af de fabrikker, til hvilke tilladelse gives i medfør af § 2, i forhold til deres produktion af sukker.

§ 10. Der nedsættes af rigsdagen et udvalg på 15 medlemmer, som vælges efter reglerne i grundlovens § 45. Det påhviler ministeren for handel, industri og søfart at holde udvalget underrettet om alle mere betydende forhold vedrørende sukkerordningen, ligesom udvalget gennem ministeren kan indhente oplysninger om lovens administration. Når rigsdagen ikke er samlet, varetages de opgaver, som er henlagt til det omhandlede udvalg, af det under rigsdagens seneste samling nedsatte udvalg.

§ 11. Overtrædelse af denne lov eller de i medfør af samme udfærdigede tilladelser og trufne bestemmelser straffes med bøder. Bøderne tilfalder statskassen. Udbytte, der indvindes ved handlinger, som er i strid med bestemmelserne i denne lov eller de i medfør af denne udfærdigede tilladelser og trufne bestemmelser, kan ved dom inddrages i statskassen, ligesom den, der findes skyldig i sådan forseelse, ved dom kan frakendes ret til at drive næring.

§ 12. Denne lov træder i kraft den 1. maj 1950. Samtidig ophæves lov nr. 110 af 23. marts 1948 om en midlertidig sukkerordning, jfr. lov nr. 84 af 10. marts 1949.

Opgørelse af fabrikkernes mellemværende med staten (sukkerfonden) pr. 1. oktober 1950 finder dog sted i overensstemmelse med de hidtil gældende regler.